

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η υποτακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: **ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.**
- Η υποτακτική ενεστώτα προκύπτει από το θέμα του ρήματος, το **ω/η** (χαρακτηριστικό της υποτακτικής, **ω για τα ο και η για τα ει και ε**) και τις καταλήξεις της οριστικής.
- Η υποτακτική αορίστου είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το **ω/η** παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό του μέλλοντα, δηλαδή το **σ**.
- Η υποτακτική παρακειμένου σχηματίζεται μονολεκτικά (αναδιπλασιασμός + θέμα + **κ** + υποτακτική του ειμί) ή περιφραστικά (μετοχή του παρακειμένου του ρήματος + υποτακτική του ειμί.)

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λύ- ω	λύ- σ - ω
	λύ- ης	λύ- σ - ης
	λύ- η	λύ- σ - η
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λύ- ω μεν	λύ- σ - ω μεν
	λύ- η τε	λύ- σ - η τε
	λύ- ω σι(ν)	λύ- σ - ω σι(ν)

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λε-λύ- κ - ω	λελυκώς-κναι- κός ω
	λε-λυ- κ - ης	>> ης
	λε-λύ- κ - η	>> η
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λε-λύ- κ - ω μεν	λελυκότες-κναι- κότα ω μεν
	λε-λύ- κ - η τε	>> η τε
	λε-λύ- κ - ω σιν	>> ω σι(ν)

➤ Στην υποτακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η υποτακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.
- Η υποτακτική ενεστώτα προκύπτει από το θέμα του ρήματος, το **ω/η** (χαρακτηριστικό της υποτακτικής, **ω για τα ο και η για τα ει και ε**) και τις καταλήξεις της οριστικής.
- Η υποτακτική αορίστου είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το **ω/η** παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό του μέλλοντα, δηλαδή το **σ**.
- Η υποτακτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά (μετοχή του παρακειμένου του ρήματος + υποτακτική του ειμί.)

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λύ- ω μαι	λύ- σ-ω μαι
	λύ- η	λύ- σ-η
	λύ- η ται	λύ- σ-η ται
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λυ- ώ μεθα	λυ- σ-ώ μεθα
	λύ- η σθε	λύ- σ-η σθε
	λύ- ων ται	λύ- σ-ων ται

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λελυμένος- η- ον ω
	>> ης
	>> η
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λελυμένοι - αι- α ωμεν
	>> ητε
	>> ωσι(ν)

➤ Στην υποτακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η ευκτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: **ενεστώτα, μέλλοντα, αόριστο, παρακείμενο.**
- Η ευκτική ενεστώτα προκύπτει από το **θέμα του ρήματος**, το **οι** (χαρακτηριστικό της ευκτικής) και την κατάληξη **-μι**.
- Η ευκτική μέλλοντα είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το **οι** παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό του μέλλοντα, δηλαδή το **σ**.
- Η ευκτική αορίστου διαφοροποιείται από την ευκτική του μέλλοντα γιατί αντί του **οι** έχει το **αι**.
- Η ευκτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη **μετοχή του παρακειμένου** του ρήματος και την **ευκτική του ειμί**.

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λύ-οι- μι	λύ-σ-οι- μι	λύ-σ-αι- μι
	λύ-οι- ς	λύ-σ-οι- ς	λύ-σ-αι- ς
	λύ-οι	λύ-σ-οι	λύ-σ-αι
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λύ-οι- μεν	λύ-σ-οι- μεν	λύ-σ-αι- μεν
	λύ-οι- τε	λύ-σ-οι- τε	λύ-σ-αι- τε
	λύ-οι- εν	λύ-σ-οι- εν	λύ-σ-αι- εν

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	
ΕΝΙΚΟΣ	λελυκώς-κυια-κός	είην
	>>	είης
	>>	είη
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λελυκότες-κυιαι-κότα	είημεν/ειμεν
	>>	είητε/ειτε
	>>	είησαν/ειεν

➤ Στην ευκτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΚΤΙΚΗ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η ευκτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: **ενεστώτα, μέλλοντα, αόριστο, παρακείμενο.**
- Η ευκτική ενεστώτα προκύπτει από το **θέμα του ρήματος**, το **οι** (χαρακτηριστικό της ευκτικής) και την κατάληξη **-μην**.
- Η ευκτική μέλλοντα είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το **οι** παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό του μέλλοντα, δηλαδή το **σ**.
- Η ευκτική αορίστου διαφοροποιείται από την ευκτική του μέλλοντα γιατί αντί του **οι** έχει το **αι**.
- Η ευκτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη **μετοχή του μέσου παρακειμένου** του ρήματος και την **ευκτική του εμί**.

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	λυ-οί-μην	λυ-σ-οί-μην	λυ-σ-αί-μην
	λύ-οι-ο	λύ-σ-οι-ο	λύ-σ-αι-ο
	λύ-οι-το	λύ-σ-οι-το	λύ-σ-αι-το
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λυ-οί-μεθα	λυ-σ-οί-μεθα	λυ-σ-αί-μεθα
	λύ-οι-σθε	λύ-σ-οι-σθε	λύ-σ-αι-σθε
	λύ-οι-ντο	λύ-σ-οι-ντο	λύ-σ-αι-ντο

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	
ΕΝΙΚΟΣ	λελυμένος-μένη-μένον	είην
	>>	είης
	>>	είη
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	λελυμένοι-μέναι-μένα	είημεν/ειμεν
	>>	είητε/ειτε
	>>	είησαν/ειεν

➤ Στην ευκτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η προστακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: **ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.**
- Η προστακτική ενεστώτα προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη **-ε**.
- Η προστακτική αορίστου προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη **-σον**.
- Η προστακτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη **μετοχή του παρακειμένου** του ρήματος και την **προστακτική του ειμί**.
- Η προστακτική **ΔΕΝ έχει πρώτο πρόσωπο!**

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	---	---
	λύ-ε	λύ-σον
	λυ-έτω	λυ-σάτω
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	---	---
	λύ-ετε	λύ-σατε
	λυ-όντων (-έτωσαν)	λυ-σάντων(-σάτωσαν)

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	
ΕΝΙΚΟΣ	---	
	λελυκώς-κυια-κός	ίσθι
	>>	έστω
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	---	
	λελυκότες-κυιαι-κότα	έστε
	>>	έστων/(όντων)

- **Στην προστακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!**

ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

- Η προστακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: **ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.**
- Η προστακτική ενεστώτα προκύπτει από το **θέμα του ρήματος** και την κατάληξη **-ου**.
- Η προστακτική αορίστου προκύπτει από το **θέμα του ρήματος** και την κατάληξη **-σαι**.
- Η προστακτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη **μετοχή του μέσου παρακειμένου** του ρήματος και την **προστακτική του ειμί**.
- Η προστακτική **ΔΕΝ έχει πρώτο πρόσωπο!**

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΝΙΚΟΣ	---	---
	λύ-ου	λύ-σαι
	λυ-έσθω	λυ-σάσθω
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	---	---
	λύ-εσθε	λύ-σασθε
	λυ-έσθων	λυ-σάσθων

	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	
ΕΝΙΚΟΣ	---	
	λελυμένος-μένη-μένον	ίσθι
	>>	έστω
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	---	
	λελυμένοι-μέναι-μένα	έστε
	>>	έστων/(όντων)

➤ **Στην προστακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου!!!**

Για να σχηματίσω τον Παρατατικό στα Αρχαία Ελληνικά ακολουθώ τρία βήματα:

1. Χωρίζω θέμα και κατάληξη, για να κρατήσω το θέμα.
2. Κοιτάζω από ποιο γράμμα ξεκινά το ρήμα
  - Αν ξεκινά από σύμφωνο, τότε μπροστά από το θέμα προσθέτω το *έ*, που λέγεται συλλαβική αύξηση
  - Αν ξεκινά από φωνήεν, τότε στη θέση του βάζω ένα άλλο φωνήεν (χρονική αύξηση), σύμφωνα με τον κανόνα:

- ✓ $\acute{\alpha}, \alpha\acute{\iota}, \acute{\epsilon}, \acute{\epsilon}\acute{\iota} \rightarrow \acute{\eta}$
- ✓ $\acute{o}, \acute{o}\acute{\iota} \rightarrow \acute{\omega}$
- ✓ $i \rightarrow \acute{i}$
- ✓ $\acute{u} \rightarrow \acute{y}$

3. Βάζω τις καταλήξεις του παρατατικού!

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ: αύξηση + θέμα + καταλήξεις

Ο ΑΟΡΙΣΤΟΣ

Για να σχηματίσω τον Αόριστο στα Αρχαία Ελληνικά ακολουθώ τέσσερα βήματα:

1. Χωρίζω θέμα και κατάληξη, για να κρατήσω το θέμα.
2. Κοιτάζω από ποιο γράμμα ξεκινά το ρήμα
  - Αν ξεκινά από σύμφωνο, τότε μπροστά από το θέμα προσθέτω το *ε*, που λέγεται συλλαβική αύξηση
  - Αν ξεκινά από φωνήεν, τότε στη θέση του βάζω ένα άλλο φωνήεν (χρονική αύξηση), σύμφωνα με τον κανόνα:

- ✓ $\alpha, \alpha\acute{\iota}, \epsilon, \epsilon\acute{\iota} \rightarrow \eta$
- ✓ $\omicron, \omicron\acute{\iota} \rightarrow \omega$
- ✓ $i \rightarrow \acute{i}$
- ✓ $v \rightarrow \upsilon$

3. Προσθέτω ένα -σ- μετά το θέμα.
4. Βάζω τις καταλήξεις του αορίστου!

ΑΟΡΙΣΤΟΣ: αύξηση + θέμα + σ + καταλήξεις

ΘΥΜΑΜΑΙ:

Όταν προσθέσω το σ είναι πιθανό να έχουμε αλλαγές στο θέμα του ρήματος!!! (θυμήσου στον μέλλοντα!)

Έτσι,

- ✓ $\tau\tau\sigma \rightarrow \xi$
- ✓ $\chi\sigma \rightarrow \xi$
- ✓ $\pi\tau\sigma \rightarrow \psi$
- ✓ -- \ ...

Ο ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

Για να σχηματίσω τον Παρακειμένο στα Αρχαία Ελληνικά ακολουθώ τέσσερα βήματα:

1. Χωρίζω θέμα και κατάληξη, για να κρατήσω το θέμα.
2. Κοιτάζω από ποιο γράμμα ξεκινά το ρήμα
  - Αν ξεκινά από σύμφωνο, τότε μπροστά από το θέμα προσθέτω το αρχικό σύμφωνο μαζί με ένα *ε*.
  - Αν ξεκινά από φωνήεν, τότε στη θέση του βάζω ένα άλλο φωνήεν (χρονική αύξηση), σύμφωνα με τον κανόνα:

- ✓ $\alpha, \alpha\acute{\iota}, \epsilon, \epsilon\acute{\iota} \rightarrow \eta$
- ✓ $\omicron, \omicron\acute{\iota} \rightarrow \omega$
- ✓ $i \rightarrow \acute{i}$
- ✓ $v \rightarrow \upsilon$

3. Μετά από το θέμα προσθέτω το κ, που είναι χαρακτηριστικό του Παρακειμένου για την ενεργητική φωνή.
4. Βάζω τις καταλήξεις του παρακειμένου.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!

Θυμάμαι τον κανόνα:

$\tau\tau + \kappa \rightarrow \chi$

$\gamma + \kappa \rightarrow \chi$

$\zeta + \kappa \rightarrow \kappa$

$\theta + \kappa \rightarrow \kappa$

$\pi(\tau) + \kappa \rightarrow \phi$

$\beta + \kappa \rightarrow \phi$

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

1. Κάποια ρήματα που ξεκινούν από σύμφωνα σχηματίζουν διαφορετικό αναδιπλασιασμό από αυτόν που θα περιμέναμε.

Συγκεκριμένα, αντί για τον αναδιπλασιασμό με επανάληψη του αρχικού συμφώνου, παίρνουν απλή συλλαβική αύξηση, δηλαδή το ε!!!

Πρόκειται για τα ρήματα που ξεκινούν από:

ρ	π.χ. ρίπτω → έρριφα (προσοχή: διπλασιάζεται το ρ)
ζ, ξ, ψ	π.χ. ξυλεύω → εξύλευκα
κτ, πτ,	π.χ. κτενίζω → εκτένικα
στρ	π.χ. στρατεύω → εστράτευκα

2. Τα ρήματα που αρχίζουν από

- ✓ χ σχηματίζουν αναδιπλασιασμό κε, π.χ. χορεύω → κεχόρευκα
- ✓ φ σχηματίζουν αναδιπλασιασμό πε, π.χ. φεύγω → πέφευγα
- ✓ θ σχηματίζουν αναδιπλασιασμό τε, π.χ. θύω → τέθηκα

3. Στα ρήματα που είναι σύνθετα με προθέσεις

ο αναδιπλασιασμός μπαίνει μετά από την πρόθεση!!

- π.χ. απολύω → απολέλυκα
- π.χ. παρασκευάζω → παραεσκεύακα → παρεσκεύακα
- π.χ. εκστρατεύω → εκεστράτευκα → εξεστράτευκα
- π.χ. διαπράττω → διαπέπραττα → διαπέπραχα
- π.χ. καταρρίπτω → καταέρριπτα → κατέρριφα
- π.χ. αναλύω → αναλέλυκα
- π.χ. προστάττω → προστέταττα → προστέταχα

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ

α → η	β → βε	ζ → ε	θ → τε
ε → η	γ → γε	ξ → ε	φ → πε
η → η	δ → δε	ρ → ερρ	χ → κε
ι → ι	κ → κε	ψ → ε	
ο → ω	λ → λε		
υ → υ	μ → με		
ω → ω	ν → νε		
	π → πε		
	σ → σε		
	τ → τε		

ΠΡΟΣΟΧΗ!! Για τη μέση φωνή:

ττ + μ → γμ	ττ + τ → κτ
γ + μ → γμ	πτ + τ → πτ
ζ + μ → σμ	ττ + σθ → χθ
θ + κ → σμ	πτ + σθ → φθ
π(τ) + μ → μμ	
β + μ → μμ	
φ + μ → μμ	
ττ + τ → κτ	

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

Οι πιθανές συναιρέσεις είναι οι εξής:

$$\alpha + \omega \rightarrow \omega$$

$$\begin{aligned} \varepsilon + \varepsilon &\rightarrow \varepsilon \\ \varepsilon + \omega &\rightarrow \omega \\ \varepsilon + ** &\rightarrow ** \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \omega + \varepsilon, \omega &\rightarrow \omega \\ \omega + \eta, \omega &\rightarrow \omega \end{aligned}$$

Ο ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ: ἔβαλον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ἔβαλον	βάλω	βάλοιμι	--	βαλεῖν	βαλών
ἔβαλες	βάλῃς	βάλοις	βάλε		
ἔβαλε	βάλῃ	βάλοι	βαλέτω		βαλοῦσα
ἔβαλομεν	βάλωμεν	βάλοιμεν	--		
ἔβάλετε	βάλῃτε	βάλοιτε	βάλετε		
ἔβαλον	βάλωσιν	βάλοιεν	βαλόντων		βαλόν

ΜΕΣΟΣ: ἐβαλόμην

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ἐβαλόμην	βάλωμαι	βαλοίμην	--	βαλέσθαι	βαλόμενος
ἐβάλου	βάλῃ	βάλοιο	βαλοῦ		
ἐβάλετο	βάλῃται	βάλοιτο	βαλέσθω		βαλομένη
ἐβαλόμεθα	βαλώμεθα	βαλοίμεθα	--		
ἐβάλεσθε	βάλῃσθε	βάλοισθε	βάλεσθε		
ἐβάλοντο	βάλωνται	βάλοιντο	βαλέσθων		βαλόμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ: ἐγράφην (ίδιος με το ἐλύθην, εκτός από το β'ενικό της προστακτικής)

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ἐγράφην	γραφῶ	γραφείην	--	γραφῆναι	γραφείς
ἐγράφης	γραφῆς	γραφείης	γράφηθι		
ἐγράφη	γραφῆ	γραφείῃ	γραφήτω		γραφεῖσα
ἐγράφημεν	γραφῶμεν	γραφείημε ν /γραφεῖμεν	--		
ἐγράφητε	γραφῆτε	γραφείητε /γραφεῖτε	γράφητε		
ἐγράφησαν	γραφῶσιν	γραφείησα ν/γραφεῖεν	γραφέντων / γραφήτῶσαν		γραφέν

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ - ΟΡΙΣΤΙΚΗ

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
α' εν	λύω	έλυον	λύσω
β' εν	λύεις	έλυες	λύσεις
γ' εν	λύει	έλυε	λύσει
α' πλ	λύομεν	ελύομεν	λύσομεν
β' πλ	λύετε	εύετε	λύσετε
γ' πλ	λύουσι	έλυον	λύσουσι
	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
α' εν	έλυσα	λέλυκα	ελελύκειν
β' εν	έλυσας	λέλυκας	ελελύκεις
γ' εν	έλυσε	λέλυκε	ελελύκει
α' πλ	ελύσαμεν	λελύκαμεν	ελελύκεμεν
β' πλ	ελύσατε	λελύκατε	ελελύκετε
γ' πλ	έλυσαν	λελύκασιν	ελελύκεσαν

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λύειν	λύσειν	λύσαι	λελυκέναι

ΜΕΤΟΧΕΣ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λύων	λύσων	λύσας	λελυκώς

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ - ΟΡΙΣΤΙΚΗ

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
α' εν	λύομαι	ελύομην	λύσομαι
β' εν	λύη	ελύου	λύση
γ' εν	λύεται	ελύετο	λύσεται
α' πλ	λύομεθα	ελύομεθα	λυσόμεθα
β' πλ	λύεσθε	ελύεσθε	λύσεσθε
γ' πλ	λύονται	ελύοντο	λύσονται
	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
α' εν	ελυσάμην	λέλυμαι	ελέλυμην
β' εν	ελύσω	λέλυσαι	ελέλυσο
γ' εν	ελύσατο	λέλυται	ελέλυτο
α' πλ	ελυσάμεθα	λελύμεθα	ελελύμεθα
β' πλ	ελύσασθε	λέλυσθε	ελέλυσθε
γ' πλ	ελύσαντο	λέλυνται	ελέλυντο

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λύεσθαι	λύσεσθαι	λύσασθαι	λελύσθαι

ΜΕΤΟΧΕΣ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λύόμενος	λυσόμενος	λυσάμενος	λελυμένος